

Богъ въспрѣ помощь-тѣ си, той ще бѣде сваленъ отъ прѣстолъ-тѣ си. Чрѣзъ едно съединено усилие непокаяный-тѣ трѣбва да стане съкрушенъ сѣрдцемъ, горделивый-тѣ смиренъ, немилостивый-тѣ милостивъ, невѣрный-тѣ вѣренъ. Баща-та чѣто присѣтствіе причинява ужасъ въ сѣрдца-та на чада-та му, трѣбва да стане чадолюбивъ. Съ еднаж думѣ, грѣшны челоуѣцы трѣбва да станатъ добры Христіаны, инакъ исключваніе-то имъ отъ небе-то е не избѣжно. Трѣбва да бѣде тѣй. Христосъ знаеше че тѣй трѣбва да бѣде, инакъ той шѣше да ни каже другояче. Наша-та частъ отъ дѣло-то не е мѣчна.

Нека кажемъ че ще сме послушны нему, и сѣме-то отъ небе-то ще падне въ сѣрдце-то — сѣме което зрѣе за безмѣртіе. Сѣме-то е всегда въ рѣкѣ-тѣ на сѣятель-тѣ. Нѣма сѣрдце толкова лошо, толкова притѣснено отъ грѣхъ, толкова натоварено съ грижи, щото да не може да ся развесели като червенина-та на утро-то. Ако ся отвори на Божіѣ-тѣ истинѣ, крѣвъ-та Христова ще тече прѣзъ него въ новорожденіе. Не трѣбва да ся спирамы и да пытамы какъ може да стане това, да ли главно чрѣзъ естественнѣ или благодатнѣ силѣ. Не трѣбва да чакамы догдѣ разумѣмъ истинскѣ-тѣ теоріѣ на уми-лостивленіе-то. Богъ може да вложи бѣзценны камѣніе и злато въ голѣ-тѣ скалѣ. Той е